

Arrest

nr. 47 965 van 10 september 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X alias X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X alias X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 25 mei 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 april 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. BAÏTAR, die loco advocaat C. VAN RISSEGHEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, V. A. (...), verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten. U werd geboren op 21/01/1979 in Massis (Armenië). U diende reeds in 2000 een asielaanvraag in België in onder de naam P. M. (...). U had toen verklaard dat u Armenië was ontvlucht omdat u ten onrechte werd beschuldigd van de dood van een man. U kreeg op 17/04/2003 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf gezien de verklaarde asielmotieven vreemd waren aan de Vluchtelingenconventie. In 1999 diende u ook een asielaanvraag in Hongarije in, in 2000 in Slovenië en in 2007 in Frankrijk. Behalve in België wachtte u nooit het resultaat af. U keerde najaar 2007 terug naar Armenië. U verklaarde ditmaal problemen te hebben met uw familie aangezien u hen verantwoordelijk acht voor de dood van uw broer. Hij stierf bij een ongeluk tijdens zijn legerdienst. Uw familie had in dat kader in 2000 bedreigingen geuit tegen u. Verder verklaarde u problemen te hebben met uw voormalige chef Shahan. U was tewerkgesteld in

zijn industriële bakkerij toen u op 06/10/2009 op de parking tegen een ander voertuig botste. Uw chef kwam naar buiten en er ontstond een scheldpartij tussen jullie beiden die vervolgens ontaardde in een vechtpartij. Tijdens dit gevecht sloeg u uw baas het ziekenhuis in waar hij een week moest herstellen. Hij bedreigde u met de dood nadat u hem geslagen had. Nog diezelfde dag, op 06/10/2009, kwamen enkele mannen naar uw huis waarvan er 1 aan uw deur belde. Hij vroeg aan uw vader waar u zat waarop uw vader antwoordde dat u niet thuis was. U kon niet naar de politie gaan aangezien uw chef een hoge positie in de veiligheidsdienst van Armenië bekleedt. Daarenboven heeft hij goede contacten met de burgemeester van Yerevan en de president. De dag erna vertrok u uit Armenië en kwam op 28/10/2009 aan in België. U vroeg er op 29/10/2009 asiel aan. U legde volgende documenten voor: een studentenkaart, een militair boekje, een rijbewijs, een geboorteakte, een schoolattest en een kopie van enkele pagina's uit uw paspoort.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat dit reeds uw tweede asielaanvraag in België is en u ook al in 3 andere landen asiel aanvraag. U stelt zelf dat u in het kader van die aanvragen geen reden had om te vluchten (CGVS p.17) en zodoende geen waarheidsgetrouwe asielmotieven had. Ook in het kader van uw huidige asielaanvraag, meer bepaald in het kader van het gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken en in de vragenlijst die u er invulde, bleef u nog bij de identiteit en de asielmotieven die u in het kader van uw eerste asielaanvraag had voorgewend. Het is slechts nadien dat u heeft aangegeven dat u een andere identiteit heeft alsook andere vluchtmotieven. Welnu, in de verklaringen die u op ten overstaan van het Commissariaat-generaal heeft gedaan, werden vaststellingen gedaan die ertoe leiden te stellen dat u er niet in slaagt aannemelijk te maken dat u ditmaal wel de waarheid vertelt aangaande de redenen van uw huidige asielaanvraag.

Alvast zij erop gewezen dat u, waar u wel meerdere bewijsstukken aanbrengt ter staving van de door u verklaarde nieuwe identiteit, u geen begin van bewijs aanbrengt aangaande de verklaarde vervolgingsproblemen. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal dat u onaannemelijk weinig concrete informatie kan bieden aangaande de verklaarde problemen. Zo verklaarde u dat de kern van uw asielmotieven ligt in het feit dat uw chef Shahen u met de dood bedreigt nadat u hem het ziekenhuis insloeg. Toch was u niet in staat zijn familienaam te geven, noch de naam van het bedrijf waar u werkte. Deze mate van onwetendheid is weinig aannemelijk in het licht van uw verklaring dat u er toch 25 dagen gewerkt heeft (CGVS p.12). Voorts verklaarde u dat een vriend van u invalide werd geslagen door een familielid van uw chef. Wederom was u niet in staat een familienaam van dat familielid van Shahen te geven (CGVS p.15), iets wat uw gebrek aan kennis omtrent uw vervolgingsproblemen enkel bevestigt. Niettegenstaande u nog verschillende contactpersonen in Armenië heeft, heeft u geen enkele inspanning gedaan om meer te weten te komen over de actualiteit van uw problemen. Zo verklaarde u niet te weten of de mensen rondom de chef die u met de dood bedreigde nog bij u thuis langs geweest zijn (CGVS p.17). Deze informatie is essentieel om de actualiteit van uw aangehaalde vrees te kunnen inschatten. Een dergelijk gebrek aan initiatief valt niet te rijmen met de door u verklaarde vrees voor vervolging. Van een kandidaat-vluchteling kan immers verwacht worden dat hij inspanningen levert om informatie te bekomen in verband met de door hem verklaarde problemen. Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen duiden op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en doen bijgevolg afbreuk aan de aannemelijkheid van uw vrees voor vervolging.

Tenslotte verklaarde u problemen met uw familie te hebben. Dienaangaande dient er vastgesteld te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat, voor zover er in het verleden al sprake was van vrees voor vervolging, deze niet langer actueel is. U stelde dat er in de loop van 2000 door uw familie bedreigingen tegen u waren geuit (CGVS p.10) maar dat u momenteel geen vervolging door uw familie vreest (CGVS p.15, 19).

In dit kader wezen uw advocaat en u ook op psychologische problemen die zouden verband houden met uw familie (CGVS p.2,6,8,9,15,19; briefwisseling advocaat dd. 26/02/2010). Er werd u gevraagd om dienaangaande medisch bewijs te leveren binnen de 14 dagen na het gehoor van 11/03/2010 door het Commissariaat-generaal. U bleef echter tot op heden in gebreke op dit punt. Bijgevolg kan u zich evenmin op dit verklaarde psychologische gegeven beroepen ter staving van de door u verklaarde asielmotieven.

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan er in uw hoofde dan ook geen blijk van een aannemelijke vrees voor vervolging zoals beschreven in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming worden gevonden.

De door u voorgelegde documenten (een studentenkaart, een militair boekje, een rijbewijs, een geboorteakte, een schoolattest en een kopie van enkele pagina's uit uw paspoort) vermogen niet bovenstaande vaststellingen te beïnvloeden. Ze bevatten immers enkel persoonlijke gegevens en geven geen informatie over de door u aangehaalde asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 1 en 2 van de wet van 1991 op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Hij stelt dat het principe van goed bestuur geschonden werd doordat geen rekening gehouden werd met zijn psychiatrische toestand. Het verwijt dat hij de naam van zijn baas en diens onderneming niet kent is te wijten aan het feit dat hij een jongen zonder cultuur is, die in het zwart werkte. Er werd geen rekening gehouden met de individuele context. Verzoeker stelt dat zijn familie tegen hem gekant is en hem geen informatie wil geven, voor zover er enige informatie is. Hij vraagt zich af welk officieel document de bedreigingen of vervolgingen zou kunnen aantonen. Tot slot benadrukt hij dat hij aan een ernstige dissociatieve psychose leidt, wat bevestigd wordt door het thans neergelegde medische attest van 17 mei 2010.

2.2.1. De motiveringsplicht, zoals vervat in de voormelde wet van 29 juli 1991, moet verzoeker toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de motiveringsplicht in casu is bereikt. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht (RvS 15 februari 2007, nr. 167.852).

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. De bestreden beslissing is ondermeer gesteund op de bevinding van de commissaris-generaal dat verzoeker verklaard heeft dat hij niet alleen in het kader van zijn asielaanvragen te Hongarije (1999), Slovenië (2000) en Frankrijk (2007), maar ook in het kader van zijn eerste asielaanvraag in België een andere identiteit alsook geen waarheidsgetrouwe asielmotieven had, waardoor hij het onmogelijk heeft gemaakt om een correct beeld te krijgen van de kernaspecten van zijn asielrelaas en vluchtmotieven. Voorts bleek verzoeker onwetend aangaande belangrijke aspecten van zijn relaas, kon hij weinig concrete informatie verschaffen en heeft hij nagelaten zich te informeren naar de huidige stand van zaken. Deze vaststellingen zijn wezenlijk en vinden steun in het administratief dossier.

Ook het feit dat verzoeker in het verleden meermaals, in diverse onthaallanden, een valse identiteit opgaf en een fictief vluchtrelaas opdiste vormt een uiterst negatieve indicatie met betrekking tot zijn geloofwaardigheid. Voorts werd vastgesteld dat verzoeker niet de volledige identiteit kan weergeven van de persoon voor wie hij gevlucht is (gehoorverslag van 11 maart 2010, 12). Van iemand die de ingrijpende beslissing neemt zijn land van herkomst te ontvluchten kan evenwel een minimale kennis verwacht worden van de omstandigheden waarvoor hij diende te vluchten, zoals de volledige naam van de persoon die hem zou vervolgen alsook de naam van het bedrijf waarvoor hij zou gewerkt hebben. Verzoeker voldoet niet aan deze verwachting. Hij verwijst naar het feit dat hij een jongen zonder cultuur is, die in het zwart gewerkt heeft als chauffeur voor een bakkerij. Dit is geen overtuigend argument waarmee hij kan aantonen dat de gestelde vragen kennelijk onredelijk zouden zijn.

Verzoeker leverde geen enkele inspanning om meer te weten te komen over de actualiteit van zijn problemen. De nalatige handelingen van verzoeker wijzen op een gebrek aan interesse bij verzoeker en doen ernstige twijfels rijzen over de ernst van zijn vrees voor vervolging. Verzoeker vergoelijkt zijn gedrag door te stellen dat zijn familie tegen hem gekant is. Dit argument kan andermaal niet overtuigen, temeer nu blijkt dat verzoeker in het jaar voor zijn vertrek naar België samenwoonde met zijn vader, met wie hij in januari 2010 nog contact heeft gehad (gehoorverslag, 3-4). Bovendien had verzoeker verklaard nog contact te hebben met een vriend in Armenië (gehoorverslag, 4). Hij brengt geen ernstige argumenten aan waarom hij niet via deze vriend of zijn vader kon achterhalen of de mensen rondom de persoon die hem met de dood bedreigde nog bij hem thuis waren komen opzoeken.

Het geheel van deze vaststellingen leidt tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers aangehaalde vluchtmotieven. In zijn hoofd kan geen vluchtelingenrechtelijke vrees worden aangenomen. Voor zover hij zich beroept op psychische problemen, dient te worden vastgesteld dat verzoeker hiervan geen bewijs bijbrengt. Het door hem voorgelegde document dat hij kwalificeert als een medisch attest, is immers een fotokopie en aan een gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopie kan geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

2.3. Verzoeker vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Er dient evenwel vastgesteld dat hij niet aangeeft op welke wijze artikel 48/4 van de vreemdelingenwet geschonden zou zijn, noch geeft hij aan waarom hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van voormeld artikel 48/4. Gelet op wat voorafgaat, ontwaart de Raad geen elementen die nopen tot de toekenning van de kwetsbare status in de zin van artikel 48/4, § 2 a en b van de vreemdelingenwet. Bovendien is geen gegeven voorhanden dat in Armenië een situatie van willekeurig geweld ten gevolge van een internationaal of binnenlands conflict heerst, zodat evenmin toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

2.4. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

De bestreden beslissing is gesteund op pertinente gronden.

Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER